

tores organisering og økonomiske forhold, der er underlagt bestemmelser om obligatorisk benchmarking og prisloftsregulering, har pligt til at betale bidrag til dækning af Forsyningssekretariatets udgifter, mens de mindre almene vandforsyningsanlæg alene skal betale til Forsyningssekretariatet, såfremt de frivilligt tilmelder sig benchmarkingordningen.

Til opregningen af udgifter, der kan indregnes i priserne, er indføjet det bidrag til dækning af Forsyningssekretariatets udgifter, som efter § 10 i det samtidigt fremsatte forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold er pligtmæssigt for almene vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i den nævnte lov og frivilligt for de mindre almene vandforsyningsanlæg, der frivilligt tilmelder sig benchmarkordningen.

Endvidere er der med ændringen i sidste punktum fastsat hjemmel til, at der i prisen for levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg kan fastsættes betaling for det bidrag, som vandforsyningsanlægget betaler til Vandsektorens Teknologudviklingsfond. Fonden oprettes med hjemmel i kapital 7 i det samtidigt fremsatte forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Fondens formål er at yde støtte til, at der udvikles teknologier, metoder, ledelsesformer, ledelsessystemer og viden, der kan forbedre vandsektorens effektivitet og kvalitet i bred forstand, således at den danske vandsektors høje kvalitet kan fastholdes og udvikles til gavn for forbrugerne i form af bedre vandkvalitet, større forsyningsikkerhed og større effektivitet.

Der foreslås derudover ikke nogen ændring i forståelsen af, hvilke omkostninger, der er nødvendige og dermed kan indregnes i priserne, som ikke bør være højere, end hvad en effektiv drift af virksomheden tilliger. Til de nødvendige omkostninger henregnes således fortsat forrentning af fremmedkapital, som optages med henblik på en effektiv kapitalstruktur, herunder en hensigtsmæssig fordeling af egenkapital og fremmedkapital.

Renter og afdrag på fremmedkapital, som ikke er nødvendig for en effektiv virksomhedsdrift, kan således fortsat ikke indregnes i priserne. Som eksempel kan nævnes stiftertilgodehavender eller gæld optaget til indfrielse af sådanne tilgodehavender, som er opstået ved indskud af vandforsyningsaktiver i et kapital selskab til værdier, som overstiger den værdi, hvortil aktiverne er nedskrevet over priserne. Renter og afdrag på bl.a. sådanne tilgodehavender eller gældsforhold er åbenbart unødvendige omkostninger. Indregning af sådanne omkostninger i priserne ville have den

uacceptable konsekvens, at vandforbrugerne kom til at betale omkostningerne flere gange.

Til stk. 2

Det følger af § 52 a, stk. 1, at et alment vandforsyningsanlæg alene må indregne udgifter til bl.a. forrentning af fremmedkapital i vandpriserne, hvis de er nødvendige for vandforsyningsanlæggets etablering og drift, se bemærkningerne til denne bestemmelse. Med beslutningen om at overføre kommunale vandforsyningsanlæg til kapital selskaber er det anset for relevant at præcisere i stk. 2, at kapitaldispositioner i de almene vandforsyningsanlæg fortsat ikke i sig selv kan begrunde højere vandpriser. Tilsvarende bestemmelse findes i øvrigt i elforsyningslovens § 69, stk. 1, og varmforsyningslovens § 20, stk. 7.

På nuværende tidspunkt er der ikke adgang til at indregne indskudskapitalforrentning i vandpriserne. Da det hidtidige stk. 3, herefter stk. 4, giver miljøministeren hjemmel til at etablere adgang til indregning af indskudskapital, er det anset for relevant at præcisere, at en overdragelse af et alment vandforsyningsanlæg ikke kan medføre, at vandpriserne belastes med forøgede udgifter til indskudskapitalforrentning. Hjemmelen i stk. 4 blev indført i 1998 men har aldrig været udnyttet. Det er dog anset for relevant at opretholde bestemmelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen i det hidtidige stk. 2, herefter stk. 3, foreslås ændret således, at det præciseres, at kapitaldispositioner i de almene vandforsyningsanlæg ikke i sig selv kan begrunde højere priser, uanset om der er tale om salg til forbrugere eller andre almene vandforsyningsanlæg, se i øvrigt bemærkningerne til stk. 1 og 2.

Til nr. 8

Bestemmelsen i § 53 foreslås ændret således, at kommunalbestyrelsen fremover en gang årligt skal godkende anlægs- og driftsbidrag for alle vandforsyningsanlæg. De hidtidige kommunale forsyninger sidestilles med de private, således at kommunalbestyrelsen skal godkende taksterne for såvel de selskabsgjorte kommunale forsyninger som for de forsyninger, der ejes f.eks. af forbrugerne. Kommunalbestyrelsens adgang til at forhøje visse bidrag mod at sænke andre foreslås indskrænket til at gælde for vandforsyninger, der ikke er underlagt et prisloft.

Dette skyldes, at der i modsat fald – afhængig af prisloftets udformning – kan opstå risiko for, at det af kommunalbestyrelsen ændrede bidrag overskrider prisloftet.